

"Ali je res, kralj in gospodar? Ti si pobral naše sinove, da se tepo z dunajskim cesarjem. A zakaj to? Nam je bil dunajski cesar vedno dober in je nas branil in ščitil. Ti si sam pričeval, kako te je lepo sprejel na Dunaju, kako je sprejel naše kneze Danila in Mirka in po vrsti vso črnogorsko gospodo, pa zakaj se naj sedaj bimo z dunajskim cesarjem? To, boga mi, ni meni po godu."

Kralj je odgovoril:

"Vojvoda, tako mora biti, starejši zapovedujejo."

Vojvoda ga je prekinil:

"Božje Ti vere trdne, kdo je neki v Črni gori starejši od Tebe?"

Kralj Nikola v zadregi: "Tako ukazuje veliki car Nikolaj ruski!"

Vojvoda je na to rekel kralju:

"Piši Ti temu carju Nikolaju, ako ima kaj z dunajskim cesarjem, naj se sprimeta brez naše nesreče, Ti pa pusti naše sinove domov, da prehranijo sirotino svojo deco in jo ohranijo od zlega. Tako mi boga, mi se vsi od prvega do zadnjega napotimo jutri v Kotor. Mi brez Kotorja živeti ne moremo!"

Kralj je pripomnil:

"Ne smete v Kotor, pobil bo vas Šaba!"

"Mi se s Šabom dosedaj nismo pretepalni, zato nam ne bo storil ničesar slabega . . . Pa povej mi, kralj in gospodar, ali si res napovedal vojno tudi carju v Berolini?"

"Res je, vojvoda!"

"Pa povej mi pri bogu in veri, kako se hočeš z berolinskega carjem vojevati, da li po solncu ali po mesecu? Bogu bodi potoženo, velika nesreča je zadela Črno goro! Kralj in gospodar, dobro prevdari in premisli, da nam ne zakupa črna kukavica na ognjišču!" . . .

Beg Rusov čez Karpaty.

Budimpešta, 12. oktobra. "Pester Lloyd" poroča: Iz komitatov Marmaros in Besztercze-Naszod so došla uradna poročila, iz katerih je posneti, da se je preganjanje ruskih čet za nas uspešno končalo. Glavne ruske sile v begu čez Körösmező zapuščajo Karpaty, ostanke razškrpljenih ruskih čet pa pode naši čez mejo. Rusi so spoznali svoj brezupni položaj in beže brez vsakega odpora čez mejo.

Kako je na ruskem Poljskem?

V krakovski "Nowi reformi" čitamo:

Dne 20. septembra se je nemška vojska približala Noworadomsku. Čim je došla ta vest, je ruska armada z vsemi upravnimi oblastnimi zapustila mesto. Nemci so sicer korakali skozi Noworadomsk, niso pa mesta zasedli, marveč so prodirali proti Rudniku, kjer so se ustavili. Ruske upravne oblasti so se tedaj takoj vrnile, ž njimi pa so prišle tri stotnje kozakov in čerkezov.

Toda že 26. septembra so se pojavile v Noworadomsku nove nemške čete, kar je imelo za posledico, da so se Rusi zopet umaknili iz mesta. Ruske oblasti so se nato naselile v Piotrku, dva dni kasneje pa so se preselile v Skierniewice. Predno so Rusi odšli, so ustavili mostno milico, ki je prevzela nalogo, da skrbi za red in mir, dokler se ruske oblasti zopet ne vrnejo v mesto.

V mestu je zavladelo veliko pomanjkanje sladkorja, premoga in petroleja. Za to so vsa privatna stanovanja, restavracije in hoteli razsvetljeni s svečami.

Tudi v Varšavi je silno pomanjkanje premoga, sladkorja in soli. Časopisom nedostaja papirja, zato izhajajo listi v zmanjšani obliki. Delo v tovarnah popolnoma miruje. Cent premoga stanec v avstrijski vrednosti 6 do 7 kron. Draginja v mestu je nepopisna, vsled tega je baje zlasti med delavskimi sloji zavladelo revolucionarno razpoloženje.

Varšavski dnevnički javljajo, da Rusija mobilizira še 5 milijonov vojakov. Toda to je samo humbug, da bi s tem prestrašila Nemce in Avstrije in da bi potegnila za sabo neutralne države. Vlada ne misli na nobeno novo mobiliza-

cijo in tudi ni izdala v tem oziru nobenih novih naredb.

Časopisi napadajo besno samo kakor smo že omenili v zmanjšani obliki. Listi so seveda pod preventivno cenzuro. Toda priznati je treba, da ta cenzura ni surova in tudi ne stroga ali malenkostna.

Časopisi napadajo besno samo Nemčijo, napram Avstriji pa molče, se drže rezervirano, ali pa celo izražajo obžalovanje, da je podlegla vplivu nemške državne politike.

V Varšavi je jela izhajati cela vrsta novih poljskih dnevnikov, kakor "Duch Polski", "Dzien Polski", "Radošč Polakov" itd. Vsi ti listi imajo namek vzbudit med Poljaki simpatije do Rusije. Te liste seveda podpira ruska vlada, oziroma jih naravnost plačuje. Te vrste časopisi pričevajo razne tartarske vesti — na primer "Nemci prosijo Belgijo za mir", "Splošno umikanje nemške armade" itd. V enem izmed teh listov je napisal članek o razmerju Poljakov k Rusiji celo neki poljski poslanec. Bubianski mu je ime. Vsi ti listi torej služijo zgolj propagandi.

Zakaj so Rusi vломili v Karpaty?

Budimpeštovski list "A Nap" poroča v pogovoru z nekim vjetim russkim general-štabnim oficirjem, ki je govoril o vzrokih russkega vломa v Karpaty. Srbija je že od vsega začetka računala na pomoč Rusije in tudi s tem, da ne bode prišlo Srbiji na pomoč le nekaj oficirjev, marveč cela ruska armada. Pri izbruhi vojne bilo je že močne, spraviti manjše ruske vojaške oddelke v Srbijo. Ali temu vtihotapljenju je Rumunija kmalu konec napravila. Ednako postopanje čez Bulgarijo je bilo seveda popolnoma izključeno.

Edina možnost, priti v Srbijo, bila je tedaj pot čez Grško. Ko pa je Turčija Bosporus in Dardanele zaprla, bila je Srbija tako rekoč hermetično zaprta. Medtem se je položaj Srbov vedno bolj poslabšal in kopile so se brzojavke, v katerih se je russkega carja za pomoč prosilo, da ne bode Srbija popolnoma uničena. Zdaj se je odločil car, da pošlje Srbom čez Ogrsko pomoč in zato so Rusi čez Karpaty vlamili. — Kakor znano, dosegli so Rusi začetkomale male uspehe, ali kmalu so jih naši junaki vojaki s krvavimi glavami čez Karpaty nazaj nagnali . . .

Rusi zapustili Lemberg?

"Grazer Tagblatt" brzojavljajo njegov lastni vojni poročalec:

"Vojni tiskovni stan, 11. oktob.

— Na vožnji k fronti dospel sem v Jaslo.

Vkljub slabemu vremenu in slabega stanja cest funkcijonira naša zadajšna služba (Nachschubdienst) izborno.

Domačini mi pričevajo, da so Rusi Lemberg že popolnoma izpraznili.

Uradna poročila od 13. oktobra.

K.B. Berlin, 13. oktobra. Wolffova pisarna poroča:

Od zahodnega bojišča ni nobenih pomembnejših poročil. Hudi napadi sovražnika vzhodno od Soissona bili so zavrnjeni. — V Argonskem gozdu vršijo se trajno hudi boji. Naši vojaki napredujejo v močnem grmičju in v tako težavni pokrajini z vsemi sredstvi trdnjavskega boja. Francozi se trdovratno branijo; oni streljajo iz dreves tudi z mašinskim stroji in imajo močne utrdbe.

* * *

Nemški bojni plen pri Antwerpu se še danes ne dá pregledati. Okoli 28.000 sovražnih vojakov zbežalo je na Holandsko in bilo tam razoboroženo. Med njimi je glasom uradnih poročil tudi 2000 Angležev. Bržkone se je mnogo belgijskih vojakov v civilni obleki v njih domovinske kraje podalo. Škoda na poslopijih in materialu v Antwerpenu je mala. Sovražnik je vodovodne naprave uničil. V pristanu je 4 angleških, 2 belgijskih, 1 francoskih, en dansi, 32 nemških in 2 avstrijskih parnika ter dva čolna na jadre. V kolikor se je nemške parnike doslej preiskalo, so se jim kotli uničili.

* * *

Na vzhodno-pruskem bojišču vršil se je 11. oktober v splošnem mirno. Dne 12. oktobra so hoteli Rusi nemško armado pri Širwini zopet obiti; bili so pa zavrnjeni. Jažno od Ivan goroda so hoteli Rusi zopet čez reko Weichsel priti; pa to nakano se je z ruskimi izgubami zavrnilo.

* * *

Uradno se gleda bojev v Galiciji razglaša: 13. oktobra opoldne: Včeraj vrgle so naše (avstrijske) proti Przemyslu napreduječe moči, podprtne po izpadu iz naše trdnjave, oblegovalno

Suwalki

Tu prinašamo sliko poslopja v rusko-poljskem mestu Suwalki, katerega so Nemci v svojem prodiranju že zavzeli. Nemci so v tem poslopu vzboreli novo okrožno upravo (gubernijo). Preje je bilo v tem poslopu rusko gubernjsko zastopstvo. Ruski guberneri pa je že preje zbežal, predno so nemški vojaki v Suwalki prišli.

Der Sitz des deutschen Gouvernements in Suwalki.